

Nr 111.

Av herr **Landgren**, om vissa ändringar i lantarbetstidslagen.

Arbetstidslagens tillämpningsområde för jordbruket begränsas att nu endast omfatta företag, som regelmässigt sysselsätta mer än tre arbetare. Fler-talet jordbruksarbetare ha därigenom ställts utanför lagen, vilket måste anses som synnerligen otillfredsställande.

En utsträckning av tillämpningsområdet är därför synnerligen behövlig. Starka skäl tala för att lagen göres tillämplig även för företag, som i regel sysselsätta två arbetare.

Med hänsyn till jordbruksarbetets beskaffenhet har i lagen medgivits olika uppdelning av maximiarbetstiden per vecka under sommar- och vintertid. Denna uppdelning har emellertid medfört, att skillnaden emellan de olika årstidernas arbetstid blivit alltför markerad. Den ordinarie arbetstiden är under veckorna i januari, februari och december 41 timmar, under mars, oktober och november 46 timmar samt under tiden april—september 54 timmar. En sådan uppdelning är högst olämplig. Den långa arbetsveckan, som tillämpas under sommartiden, gör jordbruksarbetet under denna tid till ett mycket påfrestande arbete.

En utjämning av arbetstiden så att en enhetlig arbetsvecka året runt tillämpas förefaller därför riktigast.

Djurskötarna ha hittills haft arbetstiden räknad i tvåveckorsperioder om 108 timmar och högst 9 timmar per dag. Detta medför att de per år räknat ha i runt tal 2 800 timmar eller 400 timmar mer än övriga arbetare i jordbruks-näringen. Det måste anses som en rimlig fordran, att djurskötarnas arbetstid blir lika med den som gäller för övriga jordbruksarbetare.

För närvarande är det så att lagen medgivit kraftig skiftning i arbetstiden. Genom arbetsrådets medgivande kan nämligen utsträckning i ordinarie arbets-vecka med motsvarande förskjutning annan vecka företagas, varigenom man i vissa fall fyllt ett rent tillfälligt behov av arbetskraft utan att övertid behövt anlitas.

En mångfald av exempel föreligger då ordinarie arbetstiden genom sådan överflyttning den ena månaden varit 52 timmar och den andra månaden gått ned till 35 timmar per vecka. En sådan formulering i lagen, som medger en omflyttning av veckoarbetstiden från en månad till en annan, medför synnerligen ojämna inkomster för timavlönade.

Här föreslås att lagen ändras så, att sådant utbyte av arbetstiden icke får ske.

Med stöd av det anförda tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t inkommer med förslag till de ändringar i lantarbetstidslagens 1 §, 4 § och 5 §, att ovan anförda önskemål bli tillgodosedda.

Stockholm i januari 1945.

Axel Landgren.
